If he can disgorge it, let him disgorge it – אי דמצי לאהדורה ניהדרה – אי דמצי לאהדורה ביהדרה

OVERVIEW

The גמרא is attempting to find a situation where the היוב מיתה for eating a דבר האסור for stealing this דבר האסור are simultaneous. The גניבה suggested a case where another person stuck this דבר האסור into the בית הבליעה (the throat) of the one who eventually swallowed it. However the גמרא is not satisfied; if he can still spew it out, he should spew it out and not eat the תוספות . סבר האסור פxplains what the גמרא meant with this question.

וכי לא מיהדר חייב דמיתה לא פטרה ליה דלא אתיא עד דבלע לגמרי2:

So if he does not spew it out, he is liable for stealing (if he swallowed it and ate it), for the היוב מיתה for eating it, will not exempt him from paying, since the מיתה does not take effect until he swallows it completely. Therefore in this case the מיתה and חיוב ממון are not simultaneous.

SUMMARY

There seems to be three stages; מצי לאהדורי (where there is no איוב ממון yet), לא מצי (לא מצי (where there is a בלע לגמרי), and בלע לגמרי (at which point there is a חיוב מיתה).

THINKING IT OVER

When does the זיכול שלומין become effective in a case of יכול לאהדורי; does it become effective when he is יכול לאהדורי, or does it become effective when it is already אינו יכול לאהדורי?

-

¹ Indeed he should spew it out, but in actuality he did not spew it out so therefore it is מיתה ותשלומין באין כאחד. Our negates this thought.

² The יכול לאהדורי is effective from the last moment where he is יכול לאהדורי and did not (meaning it came already to a point where לא יכול לאהדורי is later, when he is בלע לגמרי. בלע לגמרי היוב מיתה is later, when he is בלע לגמרי.

 $^{^3}$ See שיטה מקובצת ד"ה אי דמצי.